

דא אתקריאו בפורים. ו' איהו נהר, מאינון בפורים עלאין, והוא נהר נפיק מעדן. ודא איהו דאורייתא תליא ביה. וכד נפיק נפקי כל רזין דאורייתא, ובגין דאיהו אילנא דחיי אורייתא, הדא הוא (נ"א קרא היא) דכתוב, (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה. ופקודין דילה דמין לאיבא פרי דאילנין, אצטריכו לאיתתאה.

אמר רעיא מהימנא ואי תימרון אמאי בפורים, דלהון אתקריאו מנחה חדשה, משית ירחין לשית ירחין. ומבר נש דאתמר ביה (דברים ב) כי האדם עץ השדה, לתשע ירחין, או לשבעה. ובעירא אוף הכי, שבעת ימים יהיה (ויקרא כב) תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה, לקרבא קרבנא קדם יי. ועוד ספיראן, בהון שם יהוה, וכל פנויין דיליה, אמאי אתקריאו בשם חיון. אלא מנחה חדשה בארזא, דא שכנתא. משית ירחין לשית ירחין, אינון שית ספיראן, דאתקריאו שנים קדמוניות לבריאת עלמא, דאינון שיתא אלפי שנין הוי עלמא, מסטרא דאימא עלאה. ומסטרא דאימא תתאה, אתקריאו ירחין. ובגין דקדמו לעלמא, וכל בריין, אתקריאו בפורים.

ושכינתא מנחה חדשה, מסטרא דחיה, דאתמר בה (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. ואיהו תשע לחשבון זעיר דחנוף. איהו בר נש (דף רנ"ג ע"ב) דאתיליד לתשע ירחין דעוברא, דאיהי עשיראה. ובדא כליל מפלהו, ואתקרי בן בוכרא, על שם אות ברית, דאיהו י', טפה קדמאה דאתמשך מגיה זרע יורה כחץ. דאיהו ו', ואיהו י', סליק על ו', כאיבא דסליק על ענפא דאילנא. ואף על גב דכמה ענפין אית באילנא, וכמה תאנים כלול מכלם, ונקרא בן בכור, על שם אות ברית, שהיא י', יורה כחץ, שהיא ו', והיא י' שעולה על ו' כפרי שעולה על ו' אף על גב שפמה ענפים יש באילן וכמה תאנים עליהם -

ראשים, כמו זה (ציור למעלה) נקראים בפורים. אות ו' היא נהר מאלו בפורים עליונים, ואותו נהר יוצא מעדן, וזהו שהתורה תלויה בו. וכאשר יוצא, יוצאים כל סודות התורה, ומשום שהוא עץ החיים של התורה, זהו (אחת היא) שכתוב (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה. והמצוות שלה דומות לפרי של האילנות, צריכים להביאן.

אמר הרועה הנאמן, ואם תאמרו מדוע הבפורים שלהם נקראים מנחה חדשה, מששה חדשים לששה חדשים, ומאדם שנאמר בו (דברים ב) כי האדם עץ השדה - לתשעה חדשים או לשבעה. ובהמות אף כף - שבעת ימים יהיה (ויקרא כב) תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה', להקריב קרבן לפני ה'. ועוד, הספירות, בהן שם יהוה, וכל הפנויים שלו, מדוע נקראות בשם חיות?

ארא מנחה חדשה בדרך סוד זו השכינה. מששה חדשים לששה חדשים אלו שש ספירות, שנקראות שנים קדמוניות לבריאת העולם, שהן שש אלף שנים שקדם העולם, מצד של אמא עליונה. ומצד של אמא תחתונה נקראים חדשים. ומשום שקדמו לעולם ולכל הבריות, נקראים בפורים.

והשכינה, מנחה חדשה, מצד של חיה, שנאמר בה (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. והוא תשע לחשבון קטן של חנוף. הוא אדם שנולד לתשעה חדשים של המעברת, שהיא עשירית. ובזה טפה ראשונה שנמשך ממנה זרע שעולה על ענף האילן.

אלו שהקדימו בראשונה נקראים

עֲלִיָּהוּ, אֵינּוֹן דְּאֶקְדִּימוּ בְּקִדְמִיתָא, אַתְקֵרִיאוּ בְּכוּרִים.
אֵלִין אֵינּוֹן רִישֵׁין דְּכֻלְהוּ. כְּגוּוּנָא דְּלַהוֹן אַתְמַר (תהלים כד)
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם. (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ
מִי בָרָא אֱלֹהִים. (במדבר א) שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם. שְׁעָרִים אֵלִין, אֵינּוֹן חֲמִשִּׁין תְּרַעִין
דְּבִינְהָ. דְּאִיְהִי מִתִּיבְתָא דְלַעִילָא. וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם,
דְּמִתִּיבְתָא תַּתְּאָה, דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא לְסוּף
מִתְנַשָּׂא. הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (משלי ל) אִם נִבְלַתְּ בְּהַתְנַשָּׂא,
וְאוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, כָּל הַמִּנְבֵּל עֲצָמוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה,
לְסוּף מִתְנַשָּׂא, וְיִבָּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וְלִית כְּבוֹד אֱלֹהִים תוֹרָה.

מִתְנַשָּׂא, מָאן דְּיִלְיָף אוּרִייתָא דְאַתְקֵרִיאת כְּבוֹד, אֶקְרִי
מֶלֶךְ. וְלֹא תִימָא בְּהַהוּא עֲלִמָא דְאַתִּי וְלֹא יִתִּיר,

אֱלֹהִים מֶלֶךְ בְּתַרִּין עֲלִמִין, בְּדִיּוּקְנָא דְמֵאֲרִיָּה. וּבְגִין דָּא
כְּפוּל פְּסוּקָא תְרִין זְמַנִּין, חַד מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. תְּנַיִנָּא
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, מָאן
רְאשֵׁיכֶם תְרִין זְמַנִּין. אֵינּוֹן חִיּוֹן דְּמֶרְכַּבְתָּא עֲלָאָה, וְחִיּוֹן
דְּמֶרְכַּבְתָּא תַּתְּאָה. וּבְחִבּוּרָא קְדָמָא (ע"כ רעיא מהימנא).

רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח קָרָא וְאָמַר, שָׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם וְגו' . הַאי קָרָא אוֹקְמוּהָ וְאַתְמַר.
אֲבָל שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, אֵלִין אֵינּוֹן תְּרַעִין
עֲלֵאִין, תְּרַעִין דְּסִכְלָתְנֵי עֲלָאָה. וְאֵינּוֹן חֲמִשִּׁין
תְּרַעִין. רְאשֵׁיכֶם, אֵינּוֹן רְאשֵׁים מָאן אֵינּוֹן.
אֱלֹהִים, כָּל חַד וְחַד, אִית לֵיהּ רִישָׁא לְאַתְפְּשָׁטָא
וְלִמְיַעַל דָּא בְּדָא, וְלֹא כְּלָלָא דָּא בְּדָא.

אֲשִׁכְחֵנָּא בְּסַפְרָא דְחֲנוּף, שָׂאוּ שְׁעָרִים, אֵלִין
אֵינּוֹן תְּרַעִין דְּלִתְתָּא מֵאַבְהֶן, וְאֵינּוֹן
תְּלָתָא בְּתַרְאִין. רְאשֵׁיכֶם: אֵלִין אֵינּוֹן רְאשֵׁי
אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵינּוֹן אֲבָהֶן עֲלָאִי, וְאֵינּוֹן
רְאשֵׁין דְּאֵינּוֹן תְּרַעִין. וּבְגִין אֵלִין דְּאֵינּוֹן
אוֹפְנִים, דְּסִתְרִין וְנִטְלִין לֹחַן עַל כְּתִפְיָהוּ, אֲמַרִי

בְּכוּרִים. אֵלוּ הֵם רְאשֵׁים שָׂל
כָּלִם. כְּדוּגְמָא שְׁלָהֶם נֹאֲמַר (תהלים
כד) שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם. (ישעיה
מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי
בָרָא אֱלֹהִים. (במדבר א) שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ
כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם. שְׁעָרִים
אֵלוּ הֵם חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שָׂל בִּינְה,
שְׁהִיא יְשִׁיבָה שָׂל מַעְלָה. וּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם - שָׂל יְשִׁיבָה שָׂל
מִטָּה. שְׂכָל מִי שְׂמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה,
לְכַסְפוֹ מִתְנַשָּׂא. זֶהוּ שְׂכָתוּב (משלי
ל) אִם נִבְלַתְּ בְּהַתְנַשָּׂא. וּבְאֲרוּהוּ
בְעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל הַמִּנְבֵּל עֲצָמוּ
עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, לְסוּף מִתְנַשָּׂא,
וְיִבָּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וְאֵין כְּבוֹד אֱלֹהִים
תוֹרָה.

מִכָּאֵן, מִי שְׂלוּמַד תוֹרָה שְׂנַקְרָאת
כְּבוֹד, נִקְרָא מֶלֶךְ. וְלֹא תֹאמַר
בְּאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא וְלֹא יוֹתֵר -
אֱלֹהִים מֶלֶךְ בְּשֵׁנֵי עוֹלָמוֹת, בְּדַמוֹת
רְבוּנוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה כְּפוּל הַפְּסוּקָא
פְּעַמִּים. אַחַת - מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד. שְׂתִים - מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם,
מַהוּ רְאשֵׁיכֶם? פְּעַמִּים. אֵלוּ חֵיוֹת
הַמֶּרְכָּבָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְחֵיוֹת
הַמֶּרְכָּבָה הַתַּתְּחוֹנָה. וּבְחִבּוּרָא תְּקַדְמוּן.

(ע"כ רעיא מהימנא)

רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח פְּסוּקָא וְאָמַר,
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְגו' . פְּסוּקָא
זֶה בְּאֲרוּהוּ וְנִתְבְּאָר. אֲבָל שָׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם - אֵלוּ הֵם
שְׁעָרִים עֲלִיּוֹנִים, שְׁעָרִים שָׂל שְׂכָל
עֲלִיּוֹן, וְאֵלוּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים.
רְאשֵׁיכֶם - אֵלוּ הֵרְאשִׁים מִי הֵם?
אֱלֹהִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ רֹאשׁ
לְהַתְּפַשֵּׁט וְלַעֲלוֹת זֶה בְּזֵה
וְלַהֲפַלֵּל זֶה בְּזֵה.

מִצְאֵנוּ בְּסַפְרוֹ שָׂל חֲנוּף: שָׂאוּ
שְׁעָרִים - אֵלוּ הֵם שְׁעָרִים שְׂלִמְטָה
מֵהָאֲבוֹת, וְאֵלוּ שְׂלִשָׁה אַחֲרוֹנִים.

רְאשֵׁיכֶם - אֵלוּ הֵם רְאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הָאֲבוֹת הַעֲלִיּוֹנִים, וְאֵלוּ רְאשֵׁים שָׂל אוֹתָם שְׁעָרִים.
וּמִשּׁוּם אֵלוּ שְׁהֵם אוֹפְנִים, שְׂסוּבְכֵים וְנוֹטְלִים אוֹתָם עַל כְּתִפְיָהֶם, אוֹמְרִים שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם.

שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, שָׂאוּ לְמֵאן. לְרֵאשֵׁיכֶם. דְּאִינוּן רָאשֵׁין עָלְיִיכוּ, וְשִׁלְטָנִין עָלְיִיכוּ, וְהַנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. אֵלֵין אִמְהָן וְאַרְבַּע אִינוּן דְּלִתְתָא.

וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, דָּא מְלָכָא עֲלָא דְכָלָא, דְּאִיהוּ מֶלֶךְ מַהְהוּא כְבוֹד, דְּנִהִיר לְסִיחָרָא, וּמֵאן אִיהוּ. יֵי צְבָאוֹת. וַיְבֹא, לְאֵן אֲתֵר. לְמִיעַל אוּרִייתָא בְּאַרוּנָא, בְּחִבּוּרָא חֲדָא, בְּדָקָא יָאוֹת. וְכִיּוֹן דְּהָאֵי עָאל לְאַתְרֵיהּ, כְּדִין אוּרִייתָא עָאל בְּאַרוּנָא. וְאַתְחַבֵּר חִבּוּרָא חֲדָא, אוּרִייתָא עֲלָא, בְּאוּרִייתָא (דף רנ"ד ע"א) דְּבַעַל פֶּה, מִתְחַבְּרוּ לְפָרְשָׁא מִיְלִין סְתִימִין.

אִימְתִי. בְּשַׁבְעֵתִיכֶם. לְמַגְיֵנָא דְּאַתּוֹן מוֹנִין. דְּבְכָל שַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל עֲבָדִין חוֹשְׁבֵנִין לְיַרְחִין וְזַמְנִין, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַקִּין תִּיבָה גוֹ אִינוּן רְקִיעִין, וְאַעֲפֵר פְּרוּזָא, הָא בְּנֵי לְתַתָּא, קַדְשׁוֹ יִרְחָא, קַדְשׁוֹ זְמַנָּא, אֲתַקְדְּשׁוּ כָּלְכוּ לְעִילָא. וְעָבִיד לְכָל חִילֵי דְּבִשְׁמִיָּא, דְּמִתְקַדְּשִׁין בְּחֲדָא בְּעַמָּא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ נְטִרֵי בְּחֲדָא, נְטִירָא חֲדָא, וְעַל דָּא בְּשַׁבְעֵתִיכֶם, לְמַגְיֵנָא דְּאַתּוֹן מוֹנִין אִינוּן שְׁבַע שַׁבְתוֹת.

וְכַדִּין מְשִׁיף קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְשִׁיכוּ דְּשַׁבַּע דְּרַגִּין לְתַתָּא, בְּהֵהוּא דְּרַגָּא דְּאַתְאַחַד בְּהוּ, בְּאִינוּן שְׁבַע שַׁבְתוֹת. (ס"א בְּאִינוּן שְׁבַע שַׁבְתוֹת. וְכַדִּין מְשִׁיף קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְשִׁיכוּ דְּשַׁבַּע דְּרַגִּין דְּלְעִילָא, בְּהֵהוּא דְּרַגָּא לְתַתָּא דְּאַתְאַחַד בְּאִינוּן שְׁבַע שַׁבְתוֹת). וְאֵי תִימָא, וְהָא שִׁיתָא אִינוּן וְלֹא יִתִיר. אֵלָא כְּדִין אִימָא יִתְבָּא עַל אֲפֻרוּחִין, וְאַשְׁתַּכַּחַת רְבִיעָא עָלְיֵיהוּ. וְאַנְן מְפָרְחִין לֵהּ, וְנִטְלִין אִינוּן שִׁית בְּנִין. בְּהָאֵי דְּרַגָּא דְּלִתְתָּא, לְקִיּוּמָא דְּכִתִּיב, (דברים כב) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים וְגו'.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר, בְּהָאֵי יוּמָא, לָא נִטְלִין

שָׂאוּ, לְמֵי? לְרֵאשֵׁיכֶם. שְׂהֵם רָאשֵׁים עָלְיִכֶם וְשׁוֹלְטִים עָלְיִכֶם. וְהַנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם - אֵלוּ הָאִמְהוֹת, וְאַרְבַּע הֵן שְׁלִמְטָה. וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד - זֶה הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהוּא מֶלֶךְ מֵאוֹתוֹ כְּבוֹד, שְׁמַאִיר לְלִבְנָהּ. וּמִי הוּא? ה' צְבָאוֹת. וַיְבֹא, לְאִיזָה מְקוֹם? לְהַכְּנִיס הַתּוֹרָה בְּאֵרוֹן, בְּחִבּוּר אֶחָד כְּמוֹ שְׂרָאוּי. וְכִיּוֹן שְׂזָה נִכְנַס לְמְקוֹמוֹ, אִזּוּ הַתּוֹרָה נִכְנַסַת בְּאֵרוֹן, וּמִתְחַבֵּר חִבּוּר אֶחָד, תּוֹרָה עָלְיוֹנָה בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, מִתְחַבְּרוֹת לְפָרֵשׁ דְּכָרִים סְתוּמִים.

מִתִּי? בְּשַׁבְעֵתִיכֶם, לְמַגְיֵן שְׂאֵתֶם מוֹנִים. שְׁבַכְל שַׁעָה שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים חֲשׁבוֹן לְחֲדָשִׁים וְזַמְנִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַקֵּן תְּבֵה תוֹף אוֹתָם רְקִיעִים, וּמַעֲבִיר כְּרוֹז: הִנֵּה בְנֵי לְמִטָּה, קַדְשׁוֹ הַחֲדָשׁ, קַדְשׁוֹ זְמַן, הַתְּקַדְּשׁוּ כָּלְכֶם לְמַעְלָה! וְעוֹשֶׂה לְכָל הַחֲלִילוֹת שְׁבַשְׁמִים שְׁמִתְקַדְּשִׁים כְּאֶחָד בְּעַם הַקְּדוֹשׁ, וְכִלְכֶם שׁוֹמְרִים כְּאֶחָד שְׁמִירָה אַחַת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר בְּשַׁבְעֵתִיכֶם, לְמַגְיֵן שְׂאֵתֶם מוֹנִים אוֹתָם שְׁבַע שַׁבְתוֹת.

וְאִזּוּ מוֹשֵׁף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְּשַׁכָּה שֶׁל שְׁבַע מְדֻרְגוֹת לְמִטָּה בְּאוֹתָהּ מְדֻרְגָה שְׁמִתְאַחַדַת בְּהֵן, בְּאֵלוּ שְׁבַע שַׁבְתוֹת. (בְּאוֹתוֹן שְׁבַע שַׁבְתוֹת. וְאִזּוּ מוֹשֵׁף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְּשַׁכָּה שֶׁל שְׁבַע מְדֻרְגוֹת שְׁלִמְעֵלָה בְּאוֹתָהּ מְדֻרְגָה שְׁלִמְטָה שְׁמִתְאַחַדַת בְּאֵלוּ שְׁבַע שַׁבְתוֹת). וְאִם תֵּאמַר, וְהָרִי שֶׁשֶׁן הֵן וְלֹא יוֹתֵר - אֵלָא כְּאֶשֶׁר אִמָּא יוֹשְׁבַת עַל הָאֲפֻרוּחִים וְנִמְצָאת רֹכְבַת עָלֵיהֶם, וְאַנּוּ מְשַׁלְחִים אוֹתָהּ וְלוֹקְחִים אֵלוּ הַשְּׁשָׁה בְּנִים בְּזוֹ הַמְּדֻרְגָה שְׁלִמְטָה, לְקִים שְׁנֶאֱמַר (דברים כב) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים וְגו'.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר, בְּיוֹם זֶה

ישראל אלא חמש בנין, ואינון חמשה חומשי תורה. ואי תימא שית אינון. אלא שבע אינון, בחד צפורה דאשפחת בין גדפהא דאימא. וישראל, ידעי למימד צידא טבא, רבא ויקרא. מה עבדי. מפקי מתחות גדפהא דאמהא, ההוא צפורה, בלחישו דפומא מלחשו לגבה, לחישו בתר לחישו.

וההוא צפורה דחייש (ס"א דרחים) לאינון לחישין, ולאינון קלין, דקא מלחשי לגבה. ואף על גב דאיהי תחות גדפי אמהא, זקיף רישא ואסתפלת לגבי ההוא לחישו דקלא, ופרחת לגבייהו, ונפקת מתחות גדפהא דאימא. פיון דישראל נטלי לה, אתקיפו בה, ולחשין לה, וקשרין לה בקשורה דלא תפרח ותזיל. מיד נטלי לה ישראל בההוא קשורה, ואיהי בעאת למפרח ולמיזל, ולא נכילת למיזל לה.

ובעוד דהיא קשורה בידיהו, אינון מלחשי בקליהו, ואיהי מצפצפא בהדיהו, (ד) ת"ת"ע"ב ופרחת לעילא ונחתת וכלאינון בנין דתחות גדפי אמהו, פיון דשמעי ההוא צפצפא דאחתהו, ולחישו דההוא קלא, מיד נפקי מתחות גדפהא דאמהו, ופרחי לגבי ההוא צפורה, וישראל נטלי לון, ואחדי בהו. ואלמלא ההוא צפורה דקא אחדי בקדמיתא, אינון לא פרחי לגבייהו לעלמין, ולא יכלין לאחדא בהו.

היך צדין צידה דהאי צפורה קדישא. מתקנין לקמא מיכלא יקירא בחדוה, וכל ענוגין, ועאלין לבי כנשתא ולבי מדרשא, ומצפצפון לגבה בקל לחישו כדקא יאות. ואיהי דמטמרא תחות גדפהא דאימא, זקפת רישא, וקמאת פתורין מתקנין, וצפצופין לגבה בדקא שראוי. והיא נסתרת תחת כנפיה של אמא, וזקפת ראשה, ורואה שלחנות מתקנים וצפצופים

לא לוקחים ישראל אלא חמשה בנין, ואלו הם חמשה חומשי תורה. ואם תאמר ששה הם - אלא שבעה הם בצפור אחת שנמצאת בין כנפיה של אמא. וישראל יודעים לצוד ציד טוב, גדול וחשוב. מה עושים? מוציאים מתחת כנפיה של אמא אותה הצפור, בלחישת הפה מלחשים לה, לחישה אחר לחישה.

ואותה צפור שחוששת (שאוקבת) לאותן הלחישות ולאותם קולות שמלחשים לה, ואף על גב שהיא תחת כנפי אמא, זוקפת ראשה ומסתפלת אצל אותה לחישת הקול, ופרחת אליהם, ויוצאת מתחת כנפיה של אמא. וכיון שישאל לוקחים אותה, מחזיקים בה ולוחשים אצלה, וקושרים אותה בקשר שלא תעוף ותלך. מיד לוקחים אותה ישראל באותו קשר, והיא מבקשת לעוף וללכת, ואינה יכולה ללכת לה. ובעוד שהיא קשורה בידיהם, הם לוחשים בקולם, והיא מצפצפת עמהם, ומעופפת למעלה ויורדת. וכל אותם בנין שפתת כנפי אמותיהם, פיון ששומעים אותו הצפצוף של אחותם ולחישת אותו הקול, מיד יוצאים תחת כנפי אמותיהם ומעופפים אצל אותה הצפור. וישראל לוקחים אותם ואוחזים בהם. ואם לא אותה צפור שאוחזים בה בתחלה, לא היו אלו מעופפים אצלם לעולמים, ולא יכולים לאחוז בהם.

איך צדים צידה של צפור קדושה זו? מתקנים לפניה מאכל מכבד בשמחה וכל פענוגים, ונכנסים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, ומצפצפים אליה בקול לחש כמו שראוי. והיא נסתרת תחת כנפיה של אמא, וזקפת ראשה, ורואה שלחנות מתקנים וצפצופים